

Sres i Srs claustrals, companyes, companys, amigues i amics

Crec imprescindible que, en primer lloc, els hi avanci el sentit d'aquesta intervenció meva i els principals continguts. Perquè penso que és una pràctica docent profitosa, que facilita el seguiment i el posterior debat. Entendran que no és fàcil oblidar-se que un, en essència, és un professor.

Avui, per primer cop, compareixo davant el claustre amb el pes de la feina feta, dels encerts i dels errors. Conscient dels costos que té endegar certes polítiques i de les enormes dificultats de canviar certes coses. I també, lògicament, amb més dubtes que fa un any. Avui compareixo davant vostre cercant, sobre tot, ajut i consell. Cap òrgan millor que el claustre per fer suggeriments, crítiques i formular idees i demandes que ajudin a dur aquesta Universitat Autònoma pel camí encertat, cap on volem. Tots sabem que l'empenta més gran que es pot donar a una política o actuació és l'aprovació del claustre, és el suport d'aquest claustre. Amb aquest estat d'ànim i aquesta perspectiva, d'escoltar el claustre, doncs, m'adreço a vosaltres.

Els nostres estatuts estableixen que una de les competències del claustre és "*conéixer i debatre les línies generals de la política de la universitat*" i a tal efecte també estableixen que "*el rector presentarà un informe anual que serà debatut i sotmès a votació*". No es precisa com ha de ser aquest informe. Així, revisant els

informes dels darrers anys m'he adonat que la literatura claustral és un gènere molt heterogeni, sense unes normes fixes: inclou des de discursos doctrinals polítics a "llibres del fets", passant per discursos de caràcter quasi plebiscitari. Podríem dir, doncs, que el format és molt lliure.

Avui, jo, i estic segur que m'ho agraireu, no us turmentaré amb la relació d'accions realitzades per una universitat gran com aquesta, al llarg dels darrers 12 mesos. No crec que tingui sentit; no us ho mereixeu. Els hem donat per escrit les actuacions que vam acordar al claustre de ara fa un any i la seva execució. Així, es produeix la rendició de comptes del que hem fet i com hem acomplit amb els acords del claustre i tots els membres disposen també de la informació per demanar més detalls o formular crítiques. El que faré a la primera part de la meua intervenció es fer esment i valorar algunes de les actuacions més rellevants i significatives d'aquest darrer any. Després voldria exposar les principals línies d'actuació previstes pel proper any, aturant-me en algunes accions concretes. Tanmateix, la relació exhaustiva de les actuacions també se us ha fet a mans en el document imprès.

Abans d'entrar en la descripció i valoració del que s'ha fet, m'agradaria comentar breument dues dificultats que hem trobat i que, d'una forma o altra, han consumit enguany bona part de les nostres energies. En primer lloc, no cal ni dir-ho, les dificultats econòmiques. L'insuportable dèficit de finançament, que fa molt difícil el nostre propòsit d'endegar polítiques de millora. Per a dir-ho

curt i ras: Catalunya no financia bé les seves universitats públiques –Espanya encara ho fa pitjor- i, en concret, financia de forma especialment insuficient la UAB. Les universitats i, en especial la qualitat de l'ensenyament universitari, fins ara no han estat una prioritat pel Govern de Catalunya. No cal ser un expert en economia de l'educació ni tenir informació privilegiada per arribar a aquesta conclusió: basta una ullada a les dades de finançament de les passades dues dècades. I encara podria ser més dura l'anàlisi si considerem el fet sabut que moltes de les inversions s'han fet cercant la compensació o dinamització territorial i no la millora de la qualitat de l'ensenyament superior. Per a ser sincer del tot, us he de dir que ni tan sols ara, en període electoral les universitats ens hem sentit estimades o hem merescut l'atenció dels dirigents polítics: amb molt honroses excepcions els polítics encara ens veuen més com un problema que com un element estratègic i de futur. El cas de la UAB, dintre del panorama general de fam és especialment greu: la Generalitat de Catalunya no ens dona ni el que el seu model, un model inadequat i incomplet, ens reconeix. De forma molt resumida, la UAB és el 22% del sistema públic català i rep el 19% dels recursos. I aquesta diferència són quasi 10 M€/any. Molt més del que necessitem per quadrar el pressupost i fer accions de millora.

Sense voluntat d'avorrir, voldria presentar un parell més d'exemples de les dificultats financeres. Una és el cas de la llicenciatura en Biotecnologia. Saben que aquesta titulació s'impartia com a estudi propi a la UAB, amb un preu de matrícula no subvencionat. Els

esforços de la UAB van aconseguir el reconeixement com a llicenciatura oficial. De immediat, vam demanar a la Generalitat de Catalunya que passés al sistema públic la titulació –recordau que era un dels objectius d’enguany- i després de varies sessions es va acceptar. El problema era com es feia la transició. Tant a la Facultat de Ciències com al propi rectorat ens semblava inacceptable que els alumnes de primer curs tinguessin matrícula pública i la resta de cursos preu complet, com proposava la Generalitat. Tot i que inicialment se’ns va assegurar que es trobaria un bon acord, el resultat final ha estat que la UAB és qui, al final, ha finançat la incorporació de la llicenciatura de Biotecnologia al sistema públic: la UAB perdrà en la transició 2.2 M€. I la única explicació final que rebem de la Generalitat és que “fins aquí podem arribar, no tenim més diners”.

Això per a no parlar de la trista negociació dels increments salarials del personal de les universitats d’enguany i del fet lamentable que el professorat universitari sigui l’únic col·lectiu de treballadors públics a Catalunya que ha perdut poder adquisitiu enguany.

Podria algú pensar que la recerca sí que ha resultat prioritària i ha estat millor tractada des del punt de vista del finançament. Doncs que no ho creguin. Certament s’han fet avanços en alguns aspectes i s’han endegat polítiques que són positives com la creació de centres de recerca o els programes ICREA i Ramón y Cajal; però el finançament de la recerca universitària departamental, la base de tot el sistema, es troba pitjor que mai. Sí, la dels projectes, la dels

convenis, la dels becaris, ... aquesta segueix deteriorant-se. Un exemple ben significatiu és la disminució continuada dels recursos destinats a infraestructures de recerca de la convocatòria del DURSI **(GRÀFICA 1)**. O la raquítica subvenció pel manteniment i reparació dels equipaments de recerca.

Aquesta crítica situació econòmica, que previsiblement millorarà una mica el 2004, ha consumit moltes energies i, el que és encara pitjor, ha resultat patògena per a moltes iniciatives i projectes. Sovint qualque company et comenta que ja ni tan sols ha presentat un determinat projecte o proposta, perquè ja sap que no tenim recursos. I, la veritat, es que s'entén. És evident que no podem seguir així.

L'adequació de l'estructura gerencial a les noves demandes i formes de funcionament del Pla Director també ens ha absorbit moltes energies i causat preocupacions; tot i que érem ben conscients de la seva importància. De fet era una de les accions que vam acordar al claustre de l'any passat. Cal una gerència eficient i en sintonia amb l'equip de govern i amb el concepte gerencial que desprèn el PD: la docència i la recerca són les activitats fonamentals i les que donen sentit a aquesta institució, també per a la gerència. En aquest sentit és ben sabut que en els darrers 12 mesos s'ha produït una considerable renovació de l'equip directiu de la nostra universitat, començant pel propi gerent. En ocasions el canvi s'ha produït perquè el perfil d'una persona no s'ajustava a les noves demandes, en d'altres perquè certes persones no es sentien

còmodes en el projecte o per la progressió professional d'algunes persones, decidida per elles mateixes. En qualsevol cas, aquesta renovació i reestructuració, que ja està quasi finalitzada, ens permet ara abordar amb més optimisme l'execució del Pla Director.

Malgrat els problemes de caràcter econòmic i la reestructuració gerencial, al llarg de l'any s'han anat executant la major part de les actuacions que es van anunciar al claustre de ara fa un any. El detall complet es troba al text escrit, però, com he dit, m'agradaria fer esment d'algunes d'elles, de les més significatives.

DIAPOSITIVES

Eix de la formació

- S'ha iniciat, amb èxit de matrícula, la impartició de les llicenciatures Estudis d'Àsia Oriental, Investigació i Tècniques de Mercat i Biotecnologia (homologada)
- S'ha creat la Unitat d'Innovació en Educació Superior i ja s'ha iniciat el desplegament del Pla de Formació del Professorat
- S'ha renovat i enfortit el Pla de Promoció; s'ha creat el Portal de futurs estudiants i s'ha fet tot nou disseny de la representació de la UAB al Saló Ensenyament. Sense dubta això explica, al menys en part, que siguem la universitat que menys ha patit per la davallada demogràfica enguany

- L'ICE ha posat en marxa el programa ARGÓ, d'acostament de la secundària a la universitat; programa que ben segur donarà fruit al mig termini
- Des de aquest curs ja es computa de forma generalitzada la docència de tercer cicle al pla docent, incloent direcció de tesis i treballs de recerca i s'ha incrementat l'aportació econòmica als departaments en un 50% -l'any vinent s'incrementarà un altre 50%-
- Un 80% del nostres programes de doctorat ja han passat una avaluació externa, bé de l'ANECA o de l'AQU
- 25 Programes de doctorat han rebut menció de qualitat del M^o Educación Cultura y Deportes. A més, s'està treballant un model d'avaluació intern de la qualitat similar al model ANECA
- S'ha avançat en la internacionalització, tant en arribada d'estudiants estrangers com en la oferta. Quatre doctorats de la UAB es troben a l'oferta de la ECIU (en total són 20) i 5 a l'IGSC

CONNEXIO web ECIU

- El IUP –projecte conjunt Ud'A, UCIII, PRISA- es troba ja plenament desplegat, amb 6 Masters en marxa

- S'ha aprovat i desplegat el Pla de Qualitat Lingüística; destacant, en aquesta fase **DIAPPOSITIVES**:
 - Enquestes de diagnòstic de la situació del català a la UAB (veure dades grau i tesis doctorals), que ens han encès el llum taronja
 - S'està iniciant la inclusió dels indicadors d'ús del català en els Acords Interns de Planificació
 - S'inclou al tots els plecs de contractació externa l'obligació de fer servir el català
 - S'ha fet una enquesta de coneixement d'anglès i per primer cop a Catalunya s'ha fet el PUC
 - S'ha incrementat molt notablement la matrícula d'alumnes Erasmus i Socrates en cursos de català del SIM (veure dades)

Potser conseqüència de l'any de les Llengües, els increments de matrícules al SIM ha estat molt notable i ens hem de felicitar.

Eix de la recerca

- Constitució de l'Esfera UAB i posta en marxa de tres centres: ICCCV, CReSA i CBATEG i creació del PIC i de l'Institut Català de Nanotecnologia
- Elaboració d'un Pla de Biblioteques i del Projecte Biblioteca Digital, amb la finalitat d'enfortir el CBUC

- S'ha obtingut el segell de Qualitat pel nostre Servei de Biblioteques: només 7 biblioteques universitàries a tota Espanya ho han aconseguit
- S'ha avançat amb el desplegament del programa Ramón y Cajal: tenim incorporats 63 RyC a la UAB i 46 a l'Esfera, constituint un actiu molt valuós de la nostra universitat, que hem d'aprofitar al màxim. A l'hora que ens comprometem a fer un pla de seguiment del futur dels contractats del programa
- Així mateix s'ha acordat que els becaris de la UAB a partir del mes de gener seguiran el model recentment aprovat per la Generalitat de Catalunya de 2 anys de beca i els dos següents, després del reconeixement de la suficiència investigadora, de contracte
- S'ha fet una convocatòria de 30 noves places de tècnics de suport a la recerca

A l'àmbit de la recerca hem deixat sense executar un dels acords de l'any passat: la posta en marxa del programa FENIX. Veritablement ho sentim, donada la gran importància que té disposar d'un eina d'aquestes característiques, però la prudència recomanava no posar en marxa el FENIX en el format informàtic actual. Ja s'està treballant en la elaboració d'una alternativa.

Eix de la relació amb l'entorn i la societat

- Fusió de la Comissió Autònoma Solidària i de la FAS amb la finalitat d'impulsar les accions de solidaritat, de forma eficient i coordinada. Aprovació del document 10 objectius de la solidaritat
- Conveni Marc amb el Instituto Tecnológico de Monterrey, México i inici de les activitats incloses l'assessoria a l'àmbit dels estudis jurídics i el desenvolupament conjunt del Centro de Estudios Institucionales y Jurídicos juntament amb la Universitat de Harvard
- Increment notable de les activitats de comunicació i, en especial, de la comunicació científica: creació del portal UABdivulga.

DIAPOSITIVES IMPACTES PREMSA I TV

Eix de les persones

- Carnet sense logos per tots aquells que ho demanin
- Disseny i desplegament reglamentari de la nova carrera docent

- Negociació de l'acord marc, amb desplegament de l'article 28 i d'altres temes històrics de gran importància com horaris – conciliació de la vida professional i familiar-
- S'esta treballant en el disseny de la nova plantilla docent i de la nova plantilla de PAS
- Presentació Agenda 21 i creació de Comissió de Seguiment
- Nova Empresa Seguretat Pla de Seguretat, Pla d'Autoprotecció
- Conveni amb ISTAS per emprar el qüestionari Copenhague per a l'avaluació del risc psicosocial
- Assignació d'un tiquet menjador a tot el professorat amb dedicació temps complet i als becaris

En aquest àmbit cal dir que el resultat del tot preocupants de les mal anomenades habilitacions ens recomanen repensar el programa de càtedres. Lamento dir que no puc fer més que una valoració negativa del procés i que ara, les garanties que els professors avaluats positivament tindran una progressió adequada, no existeixen.

Eix dels recursos econòmics

- Garantia de la Generalitat de Catalunya de l'aplicació del 100% del model de finançament a partir del 2004
- S'ha signat un nou contracte programa amb la Generalitat de Catalunya 2002-2006: Filosofia renovada d'aplicació: més diners, més simple (menys indicadors). Ja s'ha iniciat la signatura
- Avaluació del contracte programa 2003: 99.4% d'acompliment

Eix institucional i de l'organització interna

- Aprovats nous Estatuts i en marxa tota la reforma institucional que se'n deriva
- Dissenyat el nou Portal UAB, entrarà en funcionament de forma progressiva al llarg dels propers mesos i anys
- S'ha elaborat un Pla de Sistemes Informàtics, ja en marxa el seu desplegament
- Es va encarregar un estudi al Prof. Josep Oliver sobre la reforma institucional i les relacions entre línia acadèmica i gerencial, que ja s'ha lliurat

Aquestes han estat doncs les principals actuacions que hem dut a terme al llarg del passat any. Al document que han rebut també hi trobaran les actuacions que proposem pel curs vinent, detallades i classificades d'acord amb els objectius del Pla Director. Jo, ara, voldria només destacar i comentar el que crec que seran les actuacions més importants o, millor, les línies de la política universitària del proper any, dit en llenguatge del nostres estatuts.

En el que hem anomenat l'eix de la docència no hi ha cap mena de dubta que el proper any estarà dominat pel **pla de convergència europeu**, el que podríem anomenar la "Bolonyització". Caldrà, amb els resultats dels estudis en marxa, definir el mapa de titulacions de la UAB, el que serà la **nostra oferta acadèmica del futur, de grau i postgrau**. I, subsidiàriament, quina ha de ser l'estructura més adient per la impartició. Caldrà, per exemple, respondre a qüestions com si pot resultar beneficiosa una reestructuració de la Facultat de Ciències o la relació entre els dos centres del campus de Sabadell i els centres del campus.

En relació als estudis de grau no crec que, des del punt de vista de la normativa legal tinguem moltes sorpreses. Tot sembla indicar que hi haurà una reducció del nombre de títols ofertats per la universitats espanyola i, per tant, també de l'Autònoma. En aquest àmbit resultarà, en la meva opinió, estratègic per a la nostra universitat que siguem capaços de generar una bona oferta acadèmica partint del catàleg de títols oficial, adequadament ampliada per una sèrie de títols propis i de títols compartits amb

altres universitats o *joint degrees* en la terminologia de l'EEES. Em sembla evident que el potencial docent d'aquesta universitat en àmbit carregats de futur com la bioquímica, la biotecnologia, la tecnologia d'aliments o les relacions internacionals –per posar només uns exemples- no pot veure's limitat pel BOE i per les normatives de les ultra-conservadores conferències de degans. És evident que a una universitat innovadora i vanguardista com és la UAB no li beneficiarà una política conservadora, restrictiva i igualitària a la baixa. Estic segur que trobarem camins per explotar el nostre potencial i per oferir a la societat una oferta acadèmica de qualitat i de caràcter veritablement europeu.

No vull deixar de dir que en aquest procés de màxima importància és fonamental comptar amb la veu i opinió dels estudiants. Tot i que per a tothom sembla obvi que són els destinataris naturals de tot aquest procés, és imprescindible que hi participin de ple i que la seva veu sigui escoltada. I no sempre ha estat així.

En el cas dels estudis de postgrau les incerteses són més grans i més nombroses. No sabem ni la estructura ni tampoc els continguts o perfils que finalment tindran els Masters. Tampoc sabem, i això és la principal preocupació de moltes universitats, quants Masters rebran finançament públic. En aquest context, l'equip de govern creu que l'any vinent hauríem de centrar-nos en la definició del nostre model de Master-Doctorat. L'objectiu de la nostra universitat ha de ser configurar una oferta d'estudis de postgrau d'elevada qualitat, que doni resposta a les demandes de formació avançada de

la societat, deixant, de moment, de costat les incògnites sobre el finançament.

A l'àmbit de la recerca, enguany avançarem notablement en la construcció i la projecció de l'Esfera UAB. Així, es posarà en marxa el projecte MATGAS i la unitat de Cunicultura IRTA-UAB i s'avançarà en els projectes estratègics Institut d'Estudis Espacials de Catalunya, l'Institut Català de Nanotecnologia i el Laboratori de Llum de Sincrotró. Així mateix:

- S'iniciarà la signatura d'acords interns de planificació amb els serveis científicotècnics
- S'impulsaran els grups emergents amb un programa de finançament específic
- Es definirà i regularà el concepte de grup de recerca
- Es farà una nova convocatòria de tècnics de suport a la recerca,

entre d'altres actuacions del eix de la recerca. No vull però deixar de dir que només amb un canvi en el marc general de finançament de la recerca notarem avenços de debò a la situació dels nostres departaments.

Al costat de la docència i de la recerca una línia estratègica del proper any serà la definició i explicació del model territorial de la UAB i l'enfortiment de les relacions de la UAB amb el territori proper.

És ben conegut que el mapa d'universitats de Catalunya no ha deixat de créixer. Recordem que el darrer ple del Parlament va aprovar la creació de la Universitat Abat Oliba, universitat privada religiosa integrista que comptava amb informe desfavorable del *Consejo de Coordinación Universitaria*. Aquest creixement ha canviat la situació dels anys 70 i 80, en la qual existien només 3 universitats: la UB, la UPC i la UAB. L'aparició de les universitats anomenades "perifèriques" (UdG, UdL, URV, UVic) i de les urbanes URL i, sobre tot, la UPF ha deixat a la UAB en una situació de certa desubicació. Al passat, àdhuc es va voler competir amb les universitats de Barcelona-ciutat cercant el desplegament d'un campus urbà, l'anomenat Campus de Llevant, projecte que finalment, i jo diria que per sort, no va cuallar.

El que és evident és que la UAB no és una universitat urbana pura com són la UPF i la UB però tampoc, mal que pesi a alguns, som una universitat de províncies, com Lleida o Girona, arrelada a un territori petit i ben definit, que compten amb el suport municipal, de la seva Diputació, de la Caixa d'estalvis local. Què som, doncs?

Al meu entendre, i m'agradaria escoltar veus més experimentades que la meva, el territori natural de la UAB és la Regió Metropolitana de Barcelona. Som una universitat de campus, que te seu a

Cerdanyola del Vallès, al bell mig de l'arc tecnològic de Catalunya i que te dues extensions d'enorme valor estratègic: el campus de Sabadell, que ara enfortirem amb la reforma de Bolonya, i el campus modernista de l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau a la ciutat de Barcelona. I cal desenvolupar aquest model, fer-ho adequadament amb totes les institucions implicades i explicar-lo bé. Cal que la societat catalana ens identifiqui com la gran universitat de la Regió Metropolitana. En aquest sentit s'han creat comissions mixtes d'estudi amb l'Ajuntament de Cerdanyola (una de caràcter tècnic per abordar i resoldre antic contenciosos i una de reflexió, de caràcter més estratègic) i amb l'Hospital de Sant Pau, en aquest cas per estudiar propostes d'ocupació dels edificis històrics del campus. A més, caldria establir acords marc amb la Diputació de Barcelona, amb el Consell Comarcal i, específicament amb els municipis de l'entorn: Sant Cugat, Rubí, Terrassa, Badalona, Sant Boi, Cornellà,... Aquest és el nostre entorn natural, aquesta ha de ser la nostra població de referència. Aquests han de ser també els nostres aliats a l'hora d'atacar problemes complexos com ara el transport o el finançament.

I, per a conèixer en detall i explicar l'enorme potencial que té l'Autònoma i els efectes que sobre les poblacions properes té la nostra universitat hem encarregat un estudi, que es realitzarà al llarg del proper any, al Prof. Joan Trullén , sobre les relacions UAB-territori.

Universitat metropolitana en sentit ampli, catalana de soca a arrel, però amb una forta vocació internacional, que no hem de deixar de conrear. Al llarg del proper any haurem d'enllestir el Pla de Relacions Internacionals , definit les àrees d'interès estratègic de les nostres relacions, com la mediterrània o Àsia oriental. En especial, com ja he dit abans, resultarà de màxima importància cercar universitats europees de qualitat amb les qual establir acords per a la realització de *joint degrees* en el marc de l'EEES.

En qualsevol cas, la millora de les relacions amb l'entorn i la societat passa per explicar més i millor a la societat qui som, que fem, i que podem oferir i escoltar més les seves demandes. El Pla de Comunicació, la implicació de tothom en la tasca relacional i una voluntat de servei a la societat són, sense dubta, elements clau en aquesta obertura a la societat que volem impulsar.

Finalment voldria plantejar al claustre el repte que abordarem el proper any: la transformació de la organització interna de la universitat. Transformació que ha de tenir com a eix fonamental i vertebrador la orientació a l'usuari, entès usuari com a qualsevol persona que demana un servei a un altre o a la institució. La gerència i tota la administració ha d'orientar-se als usuaris i a les activitats fonamentals de la nostra institució: la docència i la recerca. No es poden repetir experiències com les viscudes amb determinats programes informàtics o processos administratius que s'han dissenyat i executat d'esquenes als usuaris sigui professorat, PAS o estudiants.

I això, que es diu de forma ràpida, suposarà un canvi cultural de primera divisió i una forta reestructuració organitzativa que òbviament haurà de conduir la gerència. Això suposa, en primer lloc, implicar tota l'administració en els projectes acadèmics de la institució, que són els projectes de tothom, personal acadèmic i PAS. No hi ha els objectius de la gerència per un costat i els objectius dels acadèmics per un altre. Tots tenim els mateixos.

Això suposa, en segon lloc, desplaçar progressivament el centre de gravetat de l'activitat de gestió del rectorat cap els departaments i centres, veritables unitats bàsiques de la nostra universitat, lloc on es troba la gran majoria d'usuaris; realitzar una veritable descentralització. I això suposarà també, redefinir les responsabilitats, el nombre i les tasques de les actuals administracions de centre, a partir de criteris de responsabilitats territorials de gestió i de valor afegit. L'informe elaborat pel Dr. Oliver marca el camí pel qual haurà de discórrer la reforma: la cooperació i la coordinació de directius acadèmics i del PAS al voltant dels projectes dels centres i departaments.

Aquest procés, sense dubtes, tindrà efectes notables sobre les persones i sobre les plantilles. És evident que les demandes de la universitat han canviat i encara , d'acord amb aquest projecte, canviaran més. Evolucionarem en els propers anys cap a una plantilla més qualificada, dedicada a tasques de major valor afegit. I som plenament conscients del costos d'aquesta re-classificació a

l'alça. També som conscients que la viabilitat d'un projecte d'aquesta depèn, sobretot de la política de formació del personal. Ha d'existir un pla de formació de qualitat, que funcioni com a instrument per la progressió i desenvolupament professional de les persones però també com a instrument de la institució per aconseguir les seves fites.

Caldrà doncs redactar i executar un pla de formació global del personal acadèmic i del personal d'administració i serveis. Pla que inclogui aspectes fins ara no atesos com la formació directiva dels càrrecs acadèmics o la formació per a dirigir unitats centrals de suport en el cas del PAS, per exemple.

No cal dir que tots aquests canvis, d'acord amb la tradició de la nostra universitat la voluntat explícita d'aquest equip de govern s'hauran de dur a terme de comú acord amb els sindicats i amb el seu ajut i recolzament. Tenim al davant importants negociacions (conveni col·lectiu, acord marc) que han de recollir aquesta filosofia i els compromisos de les parts implicades.

Aquestes són les principals línies d'actuació del proper any, que voldria comentar amb vosaltres. Tanmateix no hi ha cap mena de dubta que la qualitat d'una universitat no depèn només del currículum del professorat, del nombre de tesis doctorals llegides o de la eficiència de la gerència. Hi ha aspectes menys tangibles, menys proteics de la institució que fan que sigui un referent, un model de qualitat, una bona universitat. Aspectes que tenen que

veure amb el que alguns han anomenat l'ànima de la institució. I jo voldria acabar parlant de dos exemples.

Un és la preocupació per obrir la nostra universitat a persones amb discapacitat. I crec que és important que enguany, any de les persones amb discapacitat el claustre escolti el nostre compromís i el recolzi. Només el 3% de persones amb discapacitat arriben a la universitat i sovint, inclús a la mateixa universitat troben dificultats difícils de superar. L'Autònoma, amb iniciatives com el programa PIUNE ha estat al capdavant d'aquesta política. Així tot, les nostres xifres, tot i ser les millors d'una universitat pública, són clarament millorables. Només tenim en nòmina un 0,8% de treballadors amb discapacitat, per sota del que marca la llei. Per això, vull agafar davant d'aquest claustre el compromís d'impulsar enèrgicament la integració de persones amb discapacitat a l'Autònoma.

Tampoc podem estar molt orgullosos del desequilibri entre gèneres que existeix a la UAB. Al claustre de l'any passat vaig dir que aquest era un tema que em preocupava i que encarregaria un estudi a la Prof. Mjesús Izquierdo sobre el sexisme a la UAB. L'informe ja està acabat i es va presentar –sense massa èxit de públic, cal dir-ho- fa uns dies. I les dades i la realitat és tossuda: el sexisme és evident a la UAB. De fet, una de les poques condicions que em va posar la Mjesús per acceptar l'encàrrec va ser aquesta: no maquillarem les dades ni proposarem actuacions de imatge. **EXAMINEM**, per exemple, aquesta gràfica, contundent, que hauríem d'arxivar tots a la memòria. I també el missatge que aquest no és un problema de

les dones, sinó de la institució. De tothom. Ja estem estudiant algunes mesures –la presentació pública, inclòs el claustre n'és una– per atacar el problema. Mesures com treballar per a la conciliació de la vida laboral i familiar o la inclusió de la perspectiva de gènere en els continguts dels ensenyaments i de la recerca. Però potser, com en el cas del català caldrà actuar de forma més contundent i potser incloure l'indicador de desequilibri de gèneres al acord de planificació interna. Recordem que els estatut, recentment aprovats pel claustre, a l'article 8 parlen que la UAB "es compromet a promoure la igualtat entre homes i dones".

També, en la meua opinió, es fa millor universitat abordant problemes com aquests. Finalment, no voldria acabar aquest parlament sense fer memòria de dos membres del nostre claustre que ja no són amb nosaltres i què, òbviament, ens ajudaven a ser millors: Manolo Vázquez Montalbà i Miquel Martí i Pol, tots dos estimadíssims Drs Honoris Causa d'aquesta universitat. I vull convidar a tots els claustrals a participar en els diferents actes que s'organitzen a casa nostra en la seva memòria i reconeixement.